

‘मनोगतम्’ [०२.०९] प्रसारण-तिथि: - २३-फरवरी, २०२०

[भाषान्तरं - सर्वश्री-डॉ.श्रुतिकान्त-पाण्डेय-गवीश-द्विवेदिभ्यां सम्भूय बलदेवानन्द-सागर-द्वारा]

मम प्रिया: देशवासिनः, इदं मम सौभाग्यं यत् ‘मन की बात’ -‘मनोगतम्’ इत्यस्य माध्यमेन अहं कच्छतः कोहिमा-पर्यन्तं, कश्मीरतः कन्याकुमारीं यावत्, अशेष-देशस्य सर्वेभ्यः नागरिकेभ्यः पुनरेकवारं नमस्कर्तुम् अवसरं लब्धवान् । भवद्भ्यः सर्वेभ्यः नमस्कारः ।

अस्मदीय-देशस्य विशालतायै विविधतायै च प्रणामाः विलसन्तुतराम्, नूनं प्रत्येकमपि भारतीयः अनयोश्च स्मरणं कृत्वा गर्वान्वितो भवति । तथा च, अस्याः विविधतायाः अनुभवावसरस्तु सदैव जनम् अभिभूतं करोति, आनन्द-सन्दोहेन आप्लावयति, अन्यतम-प्रकारेण चायम्, प्रेरणा-पुष्प-रूपः अस्ति । कतिपय-दिनेभ्यः प्राक्, अहं दिल्ल्याः हुनर-हाट्-इति कलाविपण्यां लघुनि स्थले, अस्मदीय-देशस्य विशालतायाः, संस्कृतेः, परम्पराणां, पानाशनयोः हार्दिक-भावानां च विविधतानां दर्शनम् अकरवम् । पारम्परिक-वस्त्राणि, हस्तशिल्पानि, कालीन- इति कटाः, भाण्डानि, वेत्राणां पित्तलानां च उत्पादाः, पञ्जाबस्य ‘फुलकारी’ति वस्त्रोपरि अभिरूप-कार्याणि, आन्ध्रप्रदेशस्य श्रेष्ठं चर्म-कार्यम्, तमिलनाडोः मनोरमाणि चित्र-कर्माणि, उत्तर-प्रदेशस्य पित्तलोत्पादाः, भदोही-त्यस्य (Bhadohi) कुथाः, कच्छस्य ताम्रोत्पादाः, अनेकानि सङ्गीत-वाद्ययन्त्राणि, असङ्ख्यानि वृत्तानि, अशेष-भारतस्य कलायाः संस्कृतेश्च परिदृश्यम्, सत्यमेव, अद्भुतमेवासीत्, तथा च, एतेषां पृष्ठ-भूमौ, शिल्पकाराणां साधना, निष्ठा, स्वीय-कलां प्रति च प्रेम्णः कथाः अपि, अतितरां प्रेरणादायिन्यः भवन्ति। हुनर-हाट्-इति कला-विपण्याम् एकस्याः दिव्यांग-महिलायाः वृत्तानि श्रुत्वा बहु सन्तोषम् अन्वभवम् । सा माम् अकथयत् यत् सा पूर्वं पाद-मार्गोपरि स्वीय-चित्र-कर्माणि विक्रीणाति स्म । परञ्च कलाविपण्या साकं सम्पर्कानन्तरं तस्याः जीवनमेव परिवर्तितम् । अद्य सा न केवलम् आत्मनिर्भरा, परञ्च स्वकीयं गृहमेकमपि क्रीतवती । सा अकथयत् यत् कलाविपण्यां अहम् अपरानपि बहून् शिल्पकारान् अमिलम्, तैः साकं सम्भाषणावसरमपि प्राप्तवती । अहमत्र सूचिता यत् कलाविपण्याः सहभागिषु कलाकारेषु प्रतिशतं पञ्चाशदधिकाः महिलाः सन्ति । तथा च, विगते वर्षत्रये कलाविपणीनां माध्यमेन, प्रायेण त्रिलक्षं कलाकाराः, शिल्पकाराः च अनेकविधान् वृत्तित्तावसरान् अवाप्नुवन् । कलाविपणी नाम, कलानां प्रदर्शनार्थं अन्यतम-

मञ्चरूपेण तु अस्त्येव, युगपदेव, एषा, जनानां स्वप्नान् अपि पिच्छ-युतान् विदधाति । एकं स्थलमस्ति तादृशं यत्र अस्य देशस्य विविधताम् उपेक्षितुं असम्भवमेव । शिल्पकला तु अस्त्येव, युगपदेव, पानाशनयोः अस्मदीया विविधतापि अस्ति । तत्र एकस्यामेव पङ्क्तौ इडलीडोसा-छोलेभटूरे-दालबाटी-खमणखांडवी-ति न जाने, किं किं आसीत्? अहं, स्वयमपि तत्र बिहारस्य स्वादिष्टस्य लिट्टीचोखा-व्यञ्जनस्य आनन्दमादत्तवान्, अतितराम् आनन्दम् अन्वभवम् । भारतस्य प्रत्येकमपि खण्डेषु बहुशः एतादृश्यः मेलाः, प्रदर्शन्यः चायोज्यन्ते । भारतम् अवगन्तुम्, भारतम् अनुभवितुं, यदापि अवसरं लभ्येत, अवश्यं गन्तव्यम् । 'एकं भारतम् - श्रेष्ठभारतम्' , आकण्ठं जीवितुं, स्वर्णिमावसरोऽयं भवति । भवन्तः न केवलं देशस्य कलाभिः संस्कृत्या च सम्पृक्ताः भविष्यन्ति, परञ्च देशस्य परिश्रम-शीलानां कलाकाराणां, विशेषेण च, महिलानां समृद्धौ अपि भवन्तः स्वीयं योगदानं विधातुं शक्यन्ति - अवश्यं गच्छन्तु!

मम प्रियाः देशवासिनः! अस्माकं देशस्य महत्यः परम्पराः सन्ति। अस्माकं पूर्वजैः यदस्मभ्यं दायरूपेण प्रदत्तमस्ति, या शिक्षा दीक्षा चास्माभिः प्राप्ता तस्यां जीवमात्रं प्रति दयाभावः, प्रकृतिं च प्रति अपरिमितः प्रेमभावः अनन्योऽस्ति । एतानि सर्वाणि वृत्तानि, अस्माकं सांस्कृतिकं रिक्तं विद्यते । भारतस्य एतादृक्-परिवेशस्य आतिथ्यं गृहीतुं अखिल-विश्वतः भिन्न-भिन्न-प्रजातीनां पक्षिणः प्रतिवर्षं भारतम् आगच्छन्ति। भारतम् आवर्षम् अनेकासां प्रवासि-पक्षि-प्रजातीनां आवासः भवति। एतदपि सूच्यते यत् पञ्च-शताधिक-प्रकारकाः पक्षिणः विविध-क्षेत्रेभ्यश्चात्र आगच्छन्ति। विगत-दिनेषु गाँन्धीनगरे 'सी.ओ.पी.-त्रयोदश'-इति सम्मेलने एतद्विषयकं सुबहु चिन्तनं, मननं, मन्थनं च जातं, भारतस्य प्रयासाश्च भूरिशः प्रशंसिताः। सखायः! एषः हि अस्माकं कृते गर्वविषयः यद्द्वारतं आगामि-त्रि-वर्षपर्यन्तं प्रवासिपक्षिणां विषये 'सी.ओ.पी.-सम्मेलन'स्य आध्यक्ष्यं निर्वक्ष्यति । एषः अवसरः कथं उपयोक्तुं शक्यते इत्यस्य कृते स्वीय-परामर्शान् अवश्यं प्रेषयन्तु।

'सी.ओ.पी.-सम्मेलन'-विषयिण्याः अस्याः चर्चायाः अवसरे ममावधानं मेघालय-सम्बद्धाम् महत्त्वपूर्णां सूचनां प्रति गतम् । साम्प्रतमेव जैव-वैज्ञानिकैः मत्स्यानाम् एका प्रजातिः अन्विष्टास्ति या केवलं मेघालये गुहासु एव प्राप्यते। आमामन्यते यत् एषः मीनः

भूम्यन्तर्वर्ति-गुहासु निवसन्तीषु जल-जीवानां प्रजातिसु बृहत्तमः अस्ति। एषः मीनः एतासु गहनासु अन्धकार-युतासु भूम्यन्तर्वर्ति-गुहासु वसति, यत्र प्रकाशः अपि कदाचिदैव प्रविशति। वैज्ञानिकाः अपि एतस्मिन्विषये आश्चर्यान्विताः सन्ति यत्कथं एतादृक्-बृहदाकारः मत्स्यः एतावद्-गहनासु गुहासु जीवन् सन् निवसति । एतद्धि सुखदं वृत्तं यदस्मदीयं भारतं, विशेषेण च मेघालय-राज्यं कासाञ्चन अतीव-दुर्लभप्रजातीनां गृहमस्ति । इदं भारतस्य जैवविविधतायै नूतनमायामं प्रददाति। अस्माकं परिवेशे एतादृशानि बहूनि आश्चर्याणि सन्ति यानि अधुनाऽपि अज्ञातानि। एतेषाम् आश्चर्याणाम् अन्वेषणार्थं उत्कटान्वेषण-प्रवृत्तिः आवश्यकी।

महती तमिल-कवयित्री अक्वैयार-महाभागा लिखितवती - “कट्टत केमांवु कल्लादरु उडगडवु कड्डत कमियन् अडवा कल्लादर ओलाआडू” इति।

अर्थात् यदपि वयं जानीमः तत्-मुष्टिपरिमिता सिकतास्ति परं यद्वयं न जानीमः तत् अखिल-ब्रह्माण्ड-सदृशमस्ति । एतद्देशस्य वैविध्यविषयेऽपि एतादृशमेवास्ति यत् यावन्तं वयं जानीयाम तत् अल्पमेव । अस्माकं जैव-विविधतापि समग्र-मानवतायाः कृते अद्भुतकोशमिवास्ति, यो हि अस्माभिः संकलनीयः संरक्षणीयः अन्वेषणीयः च।

मम प्रियाणि युवमित्राणि! अद्यत्वे अस्माकं देशस्य बालेषु, युवजनेषु च विज्ञानं प्रविधिं च प्रति रुचिः सततं वर्धमानास्ति। अन्तरिक्षे उपग्रहाणां सकीर्तिमानं प्रक्षेपणं, नूतनाश्च कार्यक्रमाः प्रत्येकं भारतीयं गर्वेण पूरयन्ति। चन्द्रयान-द्वितीयस्य प्रक्षेपणकाले यदाऽहं बैंगलूरु-नगरे आसम्, तदा मया दृष्टं यत्तत्र उपस्थितानां बालानां उत्साहः दर्शनीयः आसीत्। ते निद्रालवः नाऽसन्, पूर्णायामपि रात्रौ जागृताः अवर्तन्त। तेषु विज्ञानं, प्रविधिं, नवाचारं च प्रति यादृशी उत्सुकतासीत्, सा तु अविस्मरणीया एव । बालानां, यूनां च एनमुत्साहं अभिवर्धयितुं, तेषु वैज्ञानिकवृत्तिं च सम्बर्धयितुं एका अन्या व्यवस्था आरब्धास्ति। साम्प्रतं भवन्तः श्रीहरिकोटातः सञ्जायमानं रॉकेट्-प्रक्षेपणं पुरतः एव द्रष्टुं शक्नुवन्ति। सद्यः एवेदं सौविध्यं सर्वेषां कृते उपपादितम् । एका दर्शक-दीर्घा निर्मिताऽस्ति यस्यां जनानां दशसहस्रम् उपवेष्टुमर्हति। ‘इसरो’-इत्यस्य अन्तर्जालोपरि संकेतितस्य सम्पर्कसूत्रस्यानुसारम् ऑन्-लाइन्-बुकिंग् - इति सद्यस्कम् आरक्षणमपि कर्तुं शक्यते । अहं सूचितोऽस्मि यत् केचन विद्यालयाः स्वीय-विद्यार्थिनः रॉकेट्-इति प्रक्षेप्य-यानस्य प्रक्षेपणं प्रदर्शयितुं तांश्चोत्प्रेरयितुं अत्रत्यं

पर्यटनमपि आयोजयन्ति। अहं सर्वेषां विद्यालयानां प्रधानाचार्यान् शिक्षकांश्च निवेदयामि यत्ते आगामिनि क्रमे एतस्य सौविध्यस्य लाभं नूनं गृह्णन्तु।

सखायः! अहं भवद्भ्यः अपरमेकं रोमाञ्चकं वृत्तं सूचयितुमिच्छामि। अहं 'नमो' - एप्[Namo App] इत्यत्र झारखण्डस्य धनबादवासिनः पारस-नाम्नः टिप्पणीं पठितवान्। पारसः इच्छति यन्मया 'इसरो'-संघटनस्य 'युविका' कार्यक्रमस्य विषये युवजनाः सूचनीयाः । युवजनान् विज्ञानेन साकं योजयितुं 'युविका' इसरो-संघटनस्य बहु प्रशंसनीयः प्रयासः। एकोनविंशत्युत्तर-द्विसहस्रतमे वर्षे एषः कार्यक्रमः विद्यालयस्तरीय-विद्यार्थिनां कृते आरब्धः। 'युविका' अर्थात् 'युव-विज्ञानि-कार्यक्रमः' । एषः कार्यक्रमः अस्माकं 'जयतु युवा, जयतु कृषकः, जयतु विज्ञानम्, जयतु अनुसन्धानम् - इत्यस्य अनुरूपोऽस्ति। अस्मिन् कार्यक्रमे विद्यार्थिनः परीक्षाऽनन्तरं अवकाश-काले इसरो-संघटनस्य विभिन्न-केन्द्राणि गत्वा अन्तरिक्ष-प्रविधिं, अन्तरिक्ष-विज्ञानं, अन्तरिक्ष-प्रयुक्तिं च अवगच्छन्ति । भवन्तः यदि ज्ञातुमिच्छन्ति यदेतत् प्रशिक्षणं कीदृशमस्ति, कियत्प्रकारकमस्ति, कियत् रोमाञ्चकं वास्ति? तर्हि एतस्य पूर्व-सहभागिनां अनुभवान् भवन्तः अवश्यमेव पठन्तु । यदि भवन्तः स्वयमेव भागग्रहणे उत्सुकाः तर्हि इसरो-इत्यस्य युविका-जालदेशोपरि स्वीयं पञ्जीकरणं कर्तुं शक्नुवन्ति । मम युव-सखायः! भवत्कृतेऽहं जालसंकेतं सूचयामि। लिखन्तु; अद्यैव च अवश्यम् अन्वेषयन्तु।
www.yuvika.isro.gov.in इति। अपि लिखितं वा?

मम प्रियाः देशवासिनः! अस्मिन् वर्षे जान्युआरि-मासे एकत्रिंशत्तमे दिनांके लद्दाखस्य दर्शनीयाः उपत्यकाः एकस्याः ऐतिहासिक-घटनायाः साक्षिण्यः अभूवन् । लेहस्य कुशोक-बाकुला-रिम्पोची-विमानपत्तनात् भारतीय-वायुसेनायाः 'ए.एन्.द्वात्रिंशत्-विमानं यदा उड्डीतं तदा अभिनवः इतिहासः विरचितो जातः। अस्मिन् उड्डयने प्रतिशतं दशमितस्य भारतीयस्य जैवजेट्-इन्धनस्य मिश्रणं कृतमासीत् । एषः हि प्रथमावसरः आसीद् यदा विमानस्य द्वयोः एव यन्त्रयोः एतद्-मिश्रणम् उपयुक्तम् । केवलमेतदेव नैव, लेहस्य यस्मात् विमानपत्तनात् एतेन विमानेन उड्डयनं विहितं तन्न केवलं भारतस्य, अपि तु विश्वस्यापि उच्चतमेषु विमानपत्तनेषु अन्यतममस्ति। अत्र वैशिष्ट्यमिदमेव यत् एतस्मिन् अभियाने प्रयुक्तं जैवजेट्-इन्धनं खाद्येतर-पादपानां तैलैः निर्मितं यद्धि भारतस्य विविधैः आदिवासिक्षेत्रैः क्रीयते।

एतादृशैः प्रयासैः न केवलं कार्बन्-इति प्राङ्गारस्य उत्सर्जनं न्यूनतरं भविष्यति, अपि तु अपरिष्कृत-तैलस्य आयाते भारतस्य निर्भरता अपि अल्पतरा भवितुमर्हति । अमुना महता प्रयोगेण सम्बद्धान् सर्वान् अहं वर्धापयामि । विशेषरूपेण 'सी.एस्.आई.आर्.'-इत्यस्य देहरादूनस्य भारतीय-पैट्रोलियम्-संस्थानस्य च वैज्ञानिकाः प्रशंसार्हाः सन्ति यैः जैव-इन्धनेन प्रविधिः सम्भावितः । तेषां एषः प्रयासः 'मेक् इन् इण्डिया' - इति कार्यक्रममपि सबलं समर्थञ्च करोति।

मम प्रियाः देशवासिनः, अस्माकं नवभारतम् इदानीं पुरातनेन अभिगमेन चलितुं नास्ति सिद्धम्। विशेषरूपेण नवभारतस्य अस्माकं भगिन्यः मातरश्च अग्रेसृत्य समाह्वानानि स्वीकुर्वन्त्यः सन्ति येन सम्पूर्णे समाजे सकारात्मक-परिवर्तनानि दृश्यन्ते। बिहारस्य पूर्णिया-जनपदस्य कथा देशवासिभ्यः प्रेरणाप्रदात्री अस्ति। एतद्धि तच्छेत्रं यत् दशकेभ्यः जलाप्लावस्थितिं सम्मुखीकरोति। एतस्यां स्थित्यां, अस्मिन् क्षेत्रे कृषेः अन्याजनसाधनानां वा एकत्रीकरणं कठिनं भवति। परम् एतादृशीषु स्थितिषु पूर्णियाजनपदस्य कतिपय-महिलाभिः पृथग् एकः मार्गः चितः। सखायः! पूर्वम् अस्य क्षेत्रस्य महिलाः शहतूत वा मलबरी- इत्यनयोः वृक्षयोः प्राप्त-कौशेय-कीटेभ्यः कोकून-इति पदार्थं निर्मान्ति स्म यस्य अत्यल्पं धनं ताः प्राप्नुवन्ति स्म। यद्यपि तस्य क्रेतारः कोकून-इति पदार्थतः कौशेयसूत्रं निर्माय प्रभूतम् अर्जयन्ति स्म। परमद्य पूर्णिया-जनपदस्य महिलाभिः नूतनप्रकल्पः समारब्धः। अथ समग्र-सङ्कल्पना-चित्रमेव परिवर्तितम्। एताभिः महिलाभिः प्रशासनसहयोगेन मलबरी-इत्यस्योत्पादन-समूहाः विरचिताः। तदनन्तरं कोकूनतः कौशेयसूत्रनिर्माणं ततश्च स्वयमेव कौशेय-सूत्रेभ्यः शाटिकानिर्माणं समारब्धम्। एतत् ज्ञात्वा भवन्तः आश्चर्यचकिताः भविष्यन्ति यत् पूर्वं यं कोकून-इति पदार्थं विक्रीय ताः अल्पं धनं प्राप्नुवन्ति स्म, सम्प्रति ताभिः निर्मिताः शाटिकाः सहस्रशः रुप्यकेषु विक्रीयन्ते। "आदर्शजीविका-महिला-मलबरी-उत्पादनसमूहस्य" भगिनीभिः यः उद्यमः कृतः तस्य परिणामाः सम्प्रति ग्रामेष्वपि दृश्यन्ते। पूर्णिया-जनपदस्य बहूनां ग्रामाणां कृषिकाः इदानीं न केवलं शाटिकाः सज्जीकारयन्ति अपि तु बृहन्मेलकेषु स्वीयापणानि प्रतिष्ठाप्य विक्रयणमपि कुर्वन्ति। एतत् एकम् उदाहरणं यत् अद्यतना नवमहिलाशक्तिः नवचिन्तनेन सह कथं नूतनलक्ष्याणि प्राप्नोति ।

मम प्रिया: देशवासिनः ! अस्माकं देशवासिनीनां महिलानां कन्यानाञ्च उद्यमशीलता, तासां साहसिकता च ननु गौरवाय एव । आत्मानं परितः नैकानि एतादृशानि उदाहरणानि भवन्ति यैः ज्ञानं भवति यत् कथं कन्याः प्राचीनावरोधान् अतिक्रम्य नवशिखराणि प्राप्नुवन्ति। अहं भवद्भिः सह द्वादशवर्षीयायाः पुत्र्याः काम्या-कार्तिकेयन्-नामधेयायाः उपलब्धिः अवश्यं चर्चा कर्तुम् इच्छामि। काम्यया केवलं द्वादश्यां वयसि एव mount aconcagua इति पर्वतशृङ्खला समारूढा। एतत् दक्षिणामेरिकायां ANDES -इति पर्वतस्य सर्वोन्नतं शिखरम् अस्ति यद्धि प्रायः सप्तसहस्र-मीटरपरिमितं उच्छ्रितं वर्तते । प्रत्येकं भारतीयस्य मनःस्पर्शिनी इयं वार्ता, यदा अस्य मासस्य प्रारम्भे काम्यया पर्वतशिखरमारुह्य सर्वप्रथमं तत्र अस्माकीनः 'तिरङ्गा'- इति त्रिवार्षिकध्वजः उत्तोलितः। अहं सूचितः यत् देशाय गौरवप्रदात्री काम्या एकस्मिन् नूतने सङ्कल्पे अस्ति यस्य नामास्ति "Mission-साहस" इति। अस्यान्तर्गतं सा सर्वमहाद्वीपानां सर्वोन्नतशिखराणि आरोढुं प्रयतिष्यते। अस्मिन् अभियाने सा उत्तरदक्षिणध्रुवयोः ski-इति हिमक्रीडामपि कर्तुम् इच्छति। अहं काम्यायै "मिशन-साहस"- इत्यस्य कृते शुभकामनाः प्रकटयामि।

वस्तुतः काम्यायाः उपलब्धिः सर्वान् सुस्वस्थान् स्थातुं प्रेरयति। अस्मिन् लघु वयसि काम्या यानि शिखराणि प्राप्तवती तत्र fitness इति शारीरिकसौष्ठवस्य वर्तते महती भूमिका। A nation that is fit will be a nation that is hit. अर्थात् यः देशः सर्वथा सुस्थः भवति सः सर्वदा कीर्तिमान् भविष्यति। आगामि-मासाः तु साहसिकक्रीडाभ्यः अपि उपयुक्ताः सन्ति। भारतस्य भौगोलिकता एवंप्रकारिका अस्ति या अस्माकं देशे साहसिकक्रीडार्थं अस्मभ्यं नैकान् अवसरान् प्रददाति। एकतः यत्र उन्नताः पर्वताः सन्ति, तर्हि अपरतः सुदूरं यावत् विस्तृता मरुभूमिः। एकतः यत्र सघन-वनक्षेत्राणि तर्हि अपरतः समुद्रस्य असीमविस्तरः। अतः मम एतत् विशिष्टं निवेदनमस्ति यत् भवन्तः अपि स्वरुच्यनुसारं क्रियाकलापं चिन्वन्तु, स्वजीवने साहसिकतां च योजयन्तु। जीवने साहसिकं तु किमपि भवेद् एव!

सखायः! द्वादश-वर्षीयायाः काम्यायाः सफलतानन्तरं यदा भवन्तः पञ्चाधिकैकशतं वर्षीयायाः भागीरथी-अम्बायाः कथां श्रोष्यन्ति तदा इतोऽपि समधिकाः आश्चर्यचकिताः भविष्यन्ति। मित्राणि! यदि वयं जीवने प्रगतिम् इच्छामः, विकासम् इच्छामः

तर्हि आद्यः समयः भवति यत् अस्माकम् अन्तर्विद्यमानः विद्यार्थी कदापि निर्जीवः न भवेत्। अस्माकं पञ्चाधिकैकशतं वर्षीया भागीरथी-अम्बा अस्मभ्यम् एतदेव प्रेरयति। इदानीं भवन्तः चिन्त्यमानाः स्युः का एषा भागीरथी-अम्बा? भागीरथी अम्बा केरलान्तर्गते कोल्लम्-स्थाने निवसति। शैशवावस्थायामेव तस्याः माता दिवङ्गतासीत्। अल्पीयसि वयसि विवाहः जातः, ततश्च पतिः अपि दिवङ्गतः। परं भागीरथ्यम्बया स्वात्मविश्वासः न त्यक्तः, कर्मठता न परित्यक्ता। दशवर्षीयायाः अवस्थायाः पूर्वमेव अनिच्छया विद्यालयः त्यक्तः। पुनः पञ्चाधिकैकशतं वयसि विद्यालयीयम् अध्ययनं समारब्धम्। अस्मिन् प्रौढवयसि भागीरथ्या अम्बया चतुर्थस्तरीया परीक्षा विलिखिता, साकाङ्क्षं परिणामाय अपि प्रतीक्षां कृतवती। सा परीक्षायां प्रतिशतं पञ्चसप्ततिमितान् अङ्कान् प्राप्तवती। अग्रेऽपि सा परीक्षाः लेखितुम् इच्छति। स्पष्टमेव भागीरथी-अम्बा-सदृशाः जनाः अस्य देशस्य शक्तित्वेन विराजन्ते , प्रेरणायाः स्रोतांसि विद्यन्ते। अहमद्य विशेषरूपेण भागीरथीम् अम्बां प्रणमामि।

मित्राणि! जीवनस्य विपरीतसमये अस्माकं आत्मविश्वासः अस्माकम् इच्छाशक्तिश्च कामपि परिस्थितिं परिवर्तयितुं शक्नोति। सम्प्रति एव मया सञ्चारमाध्यमेषु एकं वृत्तं पठितम् यदहं भवद्भिः सह चर्चयितुम् इच्छामि। एषा कथास्ति मुरादाबादस्य हमीरपुर- वास्तव्यस्य सलमानस्य। सलमानः जन्मना एव दिव्याङ्गः अस्ति। तस्य पादौ असहयोगिनौ। परमस्यां कठिनावस्थायाम् अपि पराजयं नैव स्व्यकरोत्। स्वकीयं कार्यम् आरब्धुं सङ्कल्पितवान्। सहैव एतदपि निर्णीतवान् यत् अन्यदिव्याङ्गानाम् अपि सहायतां करिष्यामीति । ततः किम् ? सलमानेन स्वीये ग्रामे एव पादत्राण-निर्माणं detergent-इति फेनकचूर्ण-निर्माणं च समारब्धम्। क्रमशः त्रिंशत् दिव्याङ्गाः कर्मणि योजिताः अभवन्। भवन्तः एवमपि विचारयन्तु यत् यः स्वयं चलितुम् अक्षमः, सः अन्येषां चलने सौख्यप्रदात्रीं पादरक्षां निर्मातुं निर्णीतवान्। विशिष्टमेतदपि यत् सलमानः सहकर्मिणां प्रशिक्षणं स्वयमेव कृतवान्। इदानीम् एते सर्वे मिलित्वा निर्माणम् अपि कुर्वन्ति निर्मितानां च प्रचारात्मिकां विक्रयणव्यवस्थाम् अपि कल्पयन्ति। स्वीयपरिश्रमेण न केवलं वृत्तयः सृष्टाः अपितु समवायः अपि लाभान्वितः कृतः। इदानीम् एते सर्वे मिलित्वा दिवसे पञ्चाशदधिकैकशतं युगलपादरक्षाः निर्मान्ति। न एतेन अलं, सलमानेन अस्मिन् वर्षे इतोऽपि शतं दिव्याङ्गेभ्यः वृत्तिं प्रदातुं सङ्कल्पितम्। अहम् एतेषां दृढेच्छाशक्तिं उद्यमशीलतां च नौमि।

एतादृशी एव सङ्कल्पशक्तिः, गुजरातस्य कच्छप्रदेशस्य अजरक-ग्रामवासिभिः अपि प्रदर्शिता। एकाधिक-द्विसहस्रतमे वर्षे यदा विनाशकारि-भूकम्पानन्तरं सर्वे ग्रामं त्यक्त्वा गच्छन्तः आसन् तदा इस्माइल-खत्री-नामधेयेन ग्रामे स्थित्वा "अजरक-प्रिण्ट" इति पारम्परिक-कला-संरक्षणाय सङ्कल्पितम्। तदनन्तरं दर्शं दर्शं प्रकृतिवर्णनिर्मिता कला एषा सर्वेषां मनांसि आकृष्टवती, फलतः एषः सम्पूर्णः ग्रामः हस्तशिल्पकला-सम्बद्धया पारम्परिक-विधया सह संयुक्तोऽभवत्। ग्रामवासिभिः न केवलं सहस्रवर्षप्राचीना कला संरक्षिता अपि तु, अद्यतनया वस्त्राधानपद्धत्यापि संयुक्तीकृता। इदानीं प्रसिद्धाः वस्त्रनिर्मातारः परिधानकलाकाराः चापि अजरकमुद्रणं प्रयोक्तुं प्रभवाः। ग्रामस्य श्रमयुतानां जनानां कारणेन 'अजरकप्रिण्ट'-इति अद्यत्वे प्रसिद्धनाम सञ्जातम्। विश्वस्य प्रमुखवस्त्रक्रेतारः अस्मै मुद्रणाय रुचिमन्तः दृश्यन्ते।

मम प्रियाः देशवासिनः, नातिचिरं सम्पूर्णोऽपि देशे महा-शिवरात्रि-पर्व आमामनितम् । भगवतः शिवस्य मातुः पार्वत्याः चाशीर्वादः देशस्य चेतनां सततं जागृतां सन्धारयन् अस्ति । महाशिवरात्रि-पर्वणि भोले-बाबा-भगवतः आशीर्वादः भवत्सु सततं स्यात्, भवतां भवतीनाञ्च प्रत्येकमपि मनोकामनां परेशः शिवः प्रपूरयेत्, भवन्तः ऊर्जावन्तः भवन्तु, स्वस्थाः स्युः, सुखिनो भवन्तु तथा च, देशस्य कृते स्वीयानि कर्तव्यानि परिपालयन्तो भवन्तु ।

सखायः, महाशिवरात्रि-पर्वणा साकमेव वसन्तर्तोः आभापि अनुदिनम् इतः परम् समधिकम् एधिता । आगामिषु दिनेषु होलिकोत्सवः अपि वर्तते, तदनुपदमेव गुड़ी-पड़वा अपि आगन्ता । नवरात्रि-पर्व अपि अमुना संयुक्तमेव भवति । रामनवमी-पर्व अपि आगन्ता । पर्वाणि उत्सवाः च, अस्मदीये देशे सामाजिक-जीवनस्य अभिन्नाङ्गत्वेन प्रवर्तमानाः सन्ति । प्रत्येकमपि पर्वणः पृष्ठभूमौ कश्चन एतादृशः सामाजिक-सन्देशः अन्तर्निहितोऽस्ति यो न केवलं समाजं, कृत्स्नमपि देशम्, एकता-सूत्रेण बद्ध्वा, सन्धारयति ।

होलिकोत्सवानन्तरं चैत्र-मासे शुक्ल-पक्षे प्रथमा-तिथितः भारतीयं नूतनं विक्रम-वर्षमपि आरभते । तदर्थमपि, भारतीय-नव-वर्षस्य कृतेऽपि, अहं भवद्भ्यः अग्रिमाः शुभकामनाः व्याहरामि ।

मम प्रियाः देशवासिनः, आगामि-'मनोगतम्'- यावत्तु, मां प्रतिभाति, कदाचित् विद्यार्थिनः परीक्षासु व्यापृताः भवितारः । येषां यासाञ्च परीक्षा पूर्णा, ते आनन्द-मग्नाः भवेयुः

| ये व्यापृताः सन्ति, ये आनन्दमग्नाः च वर्तन्ते, तेभ्योऽपि ताभ्योऽपि च, अनेकानेकाः
शुभकामनाः व्याहरन्, आगच्छन्तु, आगामि-‘मनोगतम्’ -प्रसारणस्य कृते असंख्य-वृत्तानि
आदाय पुनः मेलिष्यामः |

भूरिशः धन्यवादः| नमस्कारः!

000 000 000 000

- [भाषान्तरं – सर्वश्री-डॉ.श्रुतिकान्त-पाण्डेय-गवीश-द्विवेदिभ्यां सम्भूय बलदेवानन्द-सागर-द्वारा]

अणुप्रेषः - baldevanand.sagar@gmail.com

दूरभाषः - ९८१० ५६२२ ७७